Dosarul nr. 5r-2209/2026

4-26072918-12-5r-09062026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

12 octombrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana)
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sîrbu
Grefier Nicoleta Popovici
Cu participarea:
Agentului constatator Cristina Ghinjur
Reprezentantului agentului constatator Olga Mocan

examinând în şedinţă judiciară publică contestația depusă de **SRL „Alimer-Comerț”**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANSA 01 nr. 01009826 din 06.04.2026 şi deciziei agentului constatator din 18.05.2026, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 180 unități convenționale, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul contravențional, -

c o n s t a t ă:

Prin decizia agentului constatator al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor-Ghinjul Cristina din 18.05.2026, SRL „Alimer-Comerț” a fost trasă la răspundere contravențională şi sancționat conform art. 344 alin. (3) lit. a) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 180 unități convenționale, pentru faptul că, la data de 24.02.2026 și perioada 27.02.2026-13.03.2026, în cadrul controlului inopinat la operatorul din domeniul alimentar S.C. „Alimer Comerț” SRL magazin „Family Market” din str. Bd Dacia 36, în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat, nota de motivare nr. 08-22-66 din 26.02.2026 (2 pagini), Delegația de control nr. DL-ANSA-2026-01176 din 26.02.2026 (2 pagini) - a cărui motiv de inițiere a servit petiția cu nr. B-241 din 25.02.2026, parvenită direct de la consumator și înregistrată în cancelaria Agenției.

În urma analizei documentare și fizice s-a stabilit că la data de 24.02.2026 persoana juridică nu a recepționat, nu a înregistrat și nu a examinat reclamația petiționarului referitor la lipsa indicatoarelor de prețuri și ducerea în eroare a consumatorului, fiindu-i lezat acest drept, dar i-a sugerat să se adreseze la ANSA, invocând că acolo se examinează reclamațiile consumatorilor. În petiție este indicat că refuzul agentului economic de a prelua reclamația se întâmplă regulat.

La data de 27.02.2026 în cumpărătura de control (în baza bonului fiscal nr. 0006 din 27.02.2026) s-au înregistrat abateri, la care a fost solicitat dreptul de a depune o petiție.

S-a constatat că persoana juridică a oferit o foaie A4 pentru a depune petiția, dar nu a oferit un număr de înregistrare (care face posibilă cererea răspunsului în 14 zile), deci nu a înregistrat reclamația, invocând că de când s-a anulat registrul de reclamații în 2024, nu se mai înregistrează petiții, iar acestea pot fi depuse la ei online (limitând libera alegere a consumatorilor de a depune o petiție fizic pe suport de hârtie sau telefonic).

La solicitarea agenților constatatori de a prezenta modalitatea de înregistrare online a reclamațiilor și dovada înregistrării online de către S.C. „Alimer Comerț" SRL (prezentarea unui registru cu petițiile înregistrate online), acesta nu a putut fi prezentat. Totodată agentul economic nu a soluționat în 14 zile reclamația depusă în urma cumpărăturii de control.

Analizând corespondența cu legiuitorul Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, se constată că: „obligația prevăzută la art.9 lit.g) și art.10 lit.i) din Legea 105/2003 privind protecția consumatorilor rămâne în vigoare, în sensul că vânzătorii/prestatorii sunt obligați să recepționeze, înregistreze și examineze reclamațiile consumatorilor, precum și să asigure soluționarea acestora în termenul legal stabilit. Eliminarea registrului de reclamații în format tipizat nu exonerează agenții economici de obligația de a asigura trasabilitatea și evidența reclamațiilor recepționate".

În baza celor constatate supra, se stabilește că persoana juridică S.C. „Alimer Comerț" SRL, în calitate de operator din domeniul alimentar, a săvârșit o contravenție din imprudență și inacțiune exprimată prin neînregistrarea și neexaminarea reclamațiilor consumatorilor în termen de 14 zile. Prin această conduită, operatorul din domeniul alimentar a încălcat obligațiile prevăzute de art. 9 lit. g) și j) și art. 25 din Legea 105/2003 privind protecția consumatorilor.

Neînregistrarea petiției, cât și nesoluționarea în termen este un fapt ce atrage răspunderea contravențională conform art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul Contravențional al RM.

Suplimentar, s-a stabilit că pe parcursul activității, persoana juridică S.C. „Alimer Comerț" SRL a săvârșit în decursul unui an, trei sau mai multe contravenții din partea specială a cărții întâi a Codului contravențional, conform art. 34 alin. (2^3).

La data de 02.06.2026, S.C. „Alimer Comerț" SRL a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANS 01 nr. 01009826 din 06.04.2026 şi deciziei agentului constatator din 18.05.2026, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 180 unități convenționale.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 06.04.2026, de către Agentul constatator Ghinjul Cristina, în privința SRL "Alimer-Comerț", a fost întocmit Procesul-verbal nr. ANS01009826, precum că "persoana juridică nu a recepționat, nu a înregistrat și nu a examinat reclamația petiționarului referitor la lipsa indicatoarelor de prețuri și ducerea în eroare a consumatorului, fiindu-i lezat acest drept, dar i-a sugerat să se adreseze la ANSA, invocînd că acolo se examinează reclamațiile consumatorilor. În petiție este indicat că refuzul agentului economic de a prelua reclamația se întîmplă regulat".

Urmare a examinării pretinsei contravenții, la data de 18.05.2026 a fost emisă Decizia asupra cauzei contravenționale la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01009826 din data de 06.04.2026.

Prin Decizia din 18.05.2026 asupra cauzei contravenționale la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01009826 din data de 06.04.2026, SRL ”Alimer-Comerț” a fost sacționată cu 180 U.C., ce constituie suma de 9000,00 lei.

Nu este deacord cu cele imputate, consider că procesul-verbal contravențional nr.ANS01009826 din 06.04.2026 a fost întocmit cu greșeli, fără dovezi concludente și anume:

În momentul sancționării de către agentul constatator nu au fost prezentate probe care să ateste faptul că petiționarul ar fi intenționat să depună vreo careva reclamație, or ultimul avea posibilitatea să înainteze reclamația expediind-o prin intermediul oficiului poștal sau e-mail.

Totodată, la întocmirea procesului-verbal contravențional nr.ANS01009826 din 06.04.2026 nu au fost prezentate probele vinovăției și nu au fost prezentate dovezi conform art. 381 și 385 Cod Contravențional, fiind întocmit un proces-verbal fără a prezenta probe.

În conformitate cu prevederile articolului 10 din Codul contravențional „constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională". Conform art. 5. (1) din Codul contravențional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Potrivit articolului 7 din Codul contravențional: Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Reieșind din sensul art. 440 Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie tratată prin prisma principiului prezumției nevinovăției, or dreptul contravențional, în accepțiunea Curții Europene se raportează naturii penale, și implicit, garanțiilor dreptului penal.

Pentru a se constata existența unei fapte contravenționale și, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravențională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acestuia, prin întrunirea cumulativă a elementelor componenței contravenției, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis includerea contravențiilor, ca regulă, în materia penală.

Prin latura subiectivă a contravenției se înțelege o anumită atitudine psihică a contravenientului față de faptă și urmările ei. Atitudinea psihică este formată din stări afective, cum sunt: motivele sau mobilurile care determină comiterea fapter; stări intelective, cum este atitudinea cunoștinței față de faptă, adică vinovăția: stări volitive, cum este voința de a săvârși fapta și scopul.

Aceste stări psihice determină hotărârea de comitere și însoțesc fapta contravențională și urmărirea ei. Ca element al laturii subiective, prin voința de a săvârși contravenția se înțelege că făptuitorul din inițiativa sa proprie și neconstrâns de nimeni a trecut la comiterea ei. Relevând legătura dintre om și faptă, adică dacă fapta a fost voită și aparține făptuitorului, trebuie arătat că stabilirea acestei situații este deosebit de importantă întrucât, atunci când fapta na fost voită, nu se mai poate pune nici problema vinovăției.

Menționează că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptate împotriva sa.

De a menționat că, cazul a fost examinat superficial asupra argumentelor invocate de mine, iar agentul constatator nu s-a expus nici într-un mod, ultimul fiind obligat să examineze și să se expună asupra fiecărui motiv, argument, aspect de încălcare a prevederilor legale, invocate în acest sens pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei.

Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CtEDO, în cauza Fomin contra Moldovei, Curtea a statuat că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită. Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației justiției (cauza Hirvisaari contra Finlandei, §30, hotărârea din 27.09.2001).

Mai mult, motivarea hotărârilor/deciziilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă și fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere.

La fel de exactă trebuie să fie motivarea și în ce privește cererile pe care le-a acceptat/respins.

Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul

procesului și necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței de furnizarea unui răspuns explicit la un șir de argumente invocate, constituie o încălcare a art.6 alin.(1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a ști dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, și în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

Raportând materialele cauzei la prevederile legale pertinente speței, în coroborare cu argumentele invocate de mine, se constată că normele legale nu au fost respectate întocmai de către agentul constatator, ceea ce a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului autoritățile trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor și să se întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.

Raportând situațiile faptice reținute mai sus la prevederile legale menționate, se concluzionează că un viciu fundamental în cadrul procedurii a afectat hotărârea, nefiind dată apreciere tuturor circumstanțelor cauzei, fiind ignorate anumite adevăruri, astfel, în orice domeniu de activitate adevărul se consideră a fi aflat numai după ce a fost dovedit sub toate aspectele sale. Referitor la activitățile desfășurate în cadrul procesului acestea trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și la persoana făptuitorului. Iar soluțiile dispuse de organele abilitate pot da satisfacție celor care urmăresc înfăptuirea justiției contravenționale.

Luând în considerare că agentul constatator nu a răspuns la toate întrebările, nu a clarificat pe deplin toate circumstanțele cauzei ceea ce a dus la efectuarea unei investigații neeficiente, aceste circumstanțe ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, ce oferă dreptul la o hotărâre și decizie motivată, instanțele de drept naționale fiind obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să ofere răspunsuri la toate întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului.

Suplimentar menționează faptul că procesul-verbal contravețional este afectat de nulitate și din motivul ca nu mia fost respectat dreptul la formularea unei învinuiri clare. Pot să menționez că în timpul ce s-a întocmit procesul-verbal contravențional nu sau prezentat probele acumulate, la solicitarea mea de a prezenta probe agentul constatator a comunicat că nu este obligat să prezinte probe, doar în instanța de judecată. Respectiv, în această ordine de idei art.445 alin.1 CC al RM sancționează prin nulitatea procesului verbal contravențional, și anume neconsemnarea încadrării juridice a faptei contravenționale), nu a fost respectată procedura prealabilă și citarea părților, și totodată nu a fost respectat art. 425 Cod Contravențional al RM.

Solicită contravenientul **SRL „Alimer-Comerț”**:

- anularea procesului-verbal contravențional nr. ANS01009826 din data de 06.04.2026, emis de agentul constatator Ghinjul Cristina, pe motivul lipsei faptei contravenționale;

- anularea Deciziei din 18.05.2026 asupra cauzei contravenționale la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01009826 din data de 06.04.2026, pe motivul lipsei faptei contravenționale.

În ședința de judecată agentul constatator și reprezentantul agentului constatator, au pledat pentru respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

Contravenientul **SRL „Alimer-Comerț”**, fiind citat la adresa indicată în contestație, nu s-a prezentat. Având în vedere epuizarea posibilităţilor de citare, instanţa a conchis posibilă examinarea cauzei în lipsa contravenientului. Instanţa reţine că în cauza Ponomaryov contra Ucrainei, CEDO promovează cu titlu de principiu obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Ham versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.2007).

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile reprezentantului contravenientului, studiind materialele cauzei contravenționale, instanţa de judecată concluzionează de a respinge contestația, ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin decizia agentului constatator al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor-Ghinjul Cristina din 18.05.2026, SRL „Alimer-Comerț” a fost trasă la răspundere contravențională şi sancționat conform art. 344 alin. (3) lit. a) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 180 unități convenționale, pentru faptul că, la data de 24.02.2026 și perioada 27.02.2026-13.03.2026, în cadrul controlului inopinat la operatorul din domeniul alimentar SC „Alimer Comerț” SRL magazin „Family Market” din str. Bd Dacia 36, în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat, nota de motivare nr. 08-22-66 din 26.02.2026 (2 pagini), Delegația de control nr. DL-ANSA-2026-01176 din 26.02.2026 (2 pagini) - a cărui motiv de inițiere a servit petiția cu nr. B-241 din 25.02.2026, parvenită direct de la consumator și înregistrată în cancelaria Agenției. În urma analizei documentare și fizice s-a stabilit că la data de 24.02.2026 persoana juridică nu a recepționat, nu a înregistrat și nu a examinat reclamația petiționarului referitor la lipsa indicatoarelor de prețuri și ducerea în eroare a consumatorului, fiindu-i lezat acest drept, dar i-a sugerat să se adreseze la ANSA, invocând că acolo se examinează reclamațiile consumatorilor. În petiție este indicat că refuzul agentului economic de a prelua reclamația se întâmplă regulat. La data de

27.02.2026 în cumpărătura de control (în baza bonului fiscal nr. 0006 din 27.02.2026) s-au înregistrat abateri, la care a fost solicitat dreptul de a depune o petiție. S-a constatat că persoana juridică a oferit o foaie A4 pentru a depune petiția, dar nu a oferit un număr de înregistrare (care face posibilă cererea răspunsului în 14 zile), deci nu a înregistrat reclamația, invocând că de când s-a anulat registrul de reclamații în 2024, nu se mai înregistrează petiții, iar acestea pot fi depuse la ei online (limitând libera alegere a consumatorilor de a depune o petiție fizic pe suport de hârtie sau telefonic). La solicitarea agenților constatatori de a prezenta modalitatea de înregistrare online a reclamațiilor și dovada înregistrării online de către S.C. „Alimer Comerț" SRL (prezentarea unui registru cu petițiile înregistrate online), acesta nu a putut fi prezentat. Totodată agentul economic nu a soluționat în 14 zile reclamația depusă în urma cumpărăturii de control. Analizând corespondența cu legiuitorul Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, se constată că: „obligația prevăzută la art.9 lit.g) și art.10 lit.i) din Legea 105/2003 privind protecția consumatorilor rămâne în vigoare, în sensul că vânzătorii/prestatorii sunt obligați să recepționeze, înregistreze și examineze reclamațiile consumatorilor, precum și să asigure soluționarea acestora în termenul legal stabilit. Eliminarea registrului de reclamații în format tipizat nu exonerează agenții economici de obligația de a asigura trasabilitatea și evidența reclamațiilor recepționate". În baza celor constatate supra, se stabilește că persoana juridică S.C. „Alimer Comerț" SRL, în calitate de operator din domeniul alimentar, a săvârșit o contravenție din imprudență și inacțiune exprimată prin neînregistrarea și neexaminarea reclamațiilor consumatorilor în termen de 14 zile. Prin această conduită, operatorul din domeniul alimentar a încălcat obligațiile prevăzute de art. 9 lit. g) și j) și art. 25 din Legea 105/2003 privind protecția consumatorilor. Neînregistrarea petiției, cât și nesoluționarea în termen este un fapt ce atrage răspunderea contravențională conform art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul Contravențional al RM. Suplimentar, s-a stabilit că pe parcursul activității, persoana juridică S.C. „Alimer Comerț" SRL a săvârșit în decursul unui an, trei sau mai multe contravenții din partea specială a cărții întâi a Codului contravențional, conform art. 34 alin. (2^3).

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 458 Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art. 447[1] Cod contravențional, (1) examinarea cauzelor contravenționale de către agentul constatator, autoritățile prevăzute la art. 393 alin. (1) lit. b)–d), după caz, se efectuează cu respectarea prevederilor capitolelor I–VI din cartea a doua. (2) După examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenționale se adoptă sub formă de hotărâre. (3) Decizia trebuie să conțină: 1) data (ziua, luna, anul) emiterii deciziei; 2) denumirea autorității (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei; 3) numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul de identitate, iar în cazul persoanei juridice - denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; 4) expunerea circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei; 5) norma contravențională care încadrează fapta persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional; 6) soluția asupra cauzei, care poate fi: a) încetarea procesului contravențional; b) stabilirea vinovăției persoanei privind săvârşirea contravenției imputate şi, după caz, aplicarea sancțiunii contravenționale; 7) soluția referitoare la obiectele şi la documentele ridicate (corpurile delicte); 8) în cazul sancționării, mențiunea privind informarea contravenientului despre dreptul de a plăti jumătate din cuantumul amenzii, dacă plata este efectuată în cel mult 72 de ore de la stabilirea amenzii; 9) mențiunea privind dreptul de contestare a deciziei, în conformitate cu prevederile art. 448. (4) Prezența agentului constatator şi a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie. (5) Absența agentului constatator sau a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înştiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei. (6) Dacă la examinarea cauzei contravenționale a participat persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional sau apărătorul acesteia, dar nu a fost întocmit proces-verbal al ședinței de examinare, decizia trebuie să conțină concluziile şi demersurile acestora şi rezultatele examinării demersurilor. (7) Decizia asupra cauzei contravenționale se semnează de către persoana abilitată care a examinat cauza, iar decizia organului colegial – de către președintele şi de către secretarul ședinței. (8) În termen de cel mult 3 zile de la data emiterii deciziei, copiile de pe aceasta se remit părților care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale şi, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres

în art. 5 şi 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Conform art. 344 alin. (3) lit. a) Cod contravențional, încălcarea regulilor privind protecţia consumatorilor prin: a) neînregistrarea de către vânzător, prestator a reclamației consumatorului, nesoluționarea reclamației în termenele stabilite de lege; se sancţionează cu amendă de la 30 la 45 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

Conform art. 9 din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, Vânzătorul este obligat: g) să recepționeze, să înregistreze și să examineze reclamațiile consumatorilor; j) să soluţioneze reclamaţiile consumatorului într-o perioadă de timp care nu poate depăşi 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoştinţă vânzătorului neconformitatea produsului şi l-a predat vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire.

Conform art. 25 din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (1) În perioada termenului de garanţie, consumatorii depun reclamaţiile referitoare la produsele /serviciile necorespunzătoare iniţial vânzătorului sau prestatorului. (2) Odată cu depunerea reclamaţiei, consumatorul prezintă o copie de pe bonul de casă sau o copie de pe alt document care confirmă efectuarea cumpărăturii (inclusiv certificatul de garanţie). (3) Dacă vânzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art. 20 alin.(2) şi art.21 alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului şi acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, vânzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată în conformitate cu alin. (5). În acest caz, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamaţiei, vânzătorul/prestatorul notifică, printr-un document scris, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, la datele de contact ale persoanei abilitate în desfăşurarea expertizelor şi, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător la persoana abilitată. În caz contrar, vânzătorul/prestatorul este obligat să îndeplinească cerinţele prevăzute la art. 20 alin.(2) şi art. 21 alin.(1). (4) Consumatorul este în drept să participe la expertiză personal sau prin intermediul reprezentantului său. (5) Expertiza tehnică specificată la alin. (3) se efectuează: a) de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea;

sau b) cu acordul consumatorului, de o întreprindere specializată și autorizată de producător în deservirea tehnică și reparația produselor pentru care se solicită expertiza, dacă nu poate fi identificată partea terță prevăzută la lit. a) relevantă domeniului de expertiză sau dacă aceasta nu poate efectua expertiza într-un termen rezonabil. Expertiza tehnică se finalizează cu un raport de expertiză, întocmit pe suport de hârtie sau în format de document electronic cu respectarea cerințelor de formă și conținut prevăzute de cadrul normativ ce reglementează expertiza judiciară. (6) În cazul refuzului de a satisface reclamaţia consumatorului prin repararea sau înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii pentru produsul neconform sau serviciul prestat neconform, vânzătorul, prestatorul prezintă acestuia refuzul în scris. Neprezentarea refuzului în termenul stabilit la alin. (3) se consideră refuz tacit. (7) În cazul în care consumatorul nu este de acord cu rezultatele examinării reclamaţiei sau în cazul refuzului de a satisface reclamaţia, consumatorul are dreptul să se adreseze organelor abilitate cu funcţii de protecţie a consumatorilor sau, conform procedurii civile, în instanţa de judecată, anexând la petiţie copia de pe răspunsul vânzătorului sau, în cazul refuzului tacit, documentele care confirmă depunerea reclamaţiei în adresa vânzătorului.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional, se reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum: - procesul-verbal cu privire la contravnenție seria ANS 01 nr. 01009826 din 06.04.2026, care atestă circumstanțele cauzei; - decizia asupra cauzei contravenționale din 18.05.2026; - fișa de reclamație din 25.02.2026, prin care Biea Andrei a comunicat că la vitrină lipsesc mai multe prețuri, fapt care induce în eroare și planșa fotografică; - nota de motivare a inițierii controlului inopinant din 26.02.2026; - delegația de control din 26.02.2026, prin care s-a dispus efectuarea controlului inopinant la SC „Alimer Comerț” SRL, data începerii controlului 27.02.2026, durata preconizată 5 zile; - procesul-verbal de control din 02.03.2026, care atestă circumstanțele cauzei; - bonul de plată, plângerea și planșa fotografică; - listă de verificare nr. 20 pentru controlul de stat și supravegherea unităților de comercializarea și/sau depozitarea produselor alimentare; - actul de constatare din 27.02.2026 și planșa fotografică; - proces-verbal de control suplimentar din 24.04.2026 și planșa fotografică, care atestă circumstanțele cauzei; - act de constatare din 07.05.2026; - act de constatare din 18.05.2026.

Sub aspectul laturii obiective, instanța reține că fapta contravențională s-a manifestat prin faptul că nu a fost recepționată, înregistrată și examinată reclamația consumatorului Biea Andrei la data de 24.02.2026 și nu a fost înregistrată reclamația depusă în cadrul cumpărăturii de control din 27.02.2026, contravenientul a refuzat să atribuie număr de înregistrare petiției, și nu a soluționat petiția în termen de 14 zile.

Sub aspectul obiectului, fapta contravențională a adus atingere relațiilor sociale care asigură protecția drepturilor consumatorilor, în special dreptului de a depune reclamații și de a obține soluționarea lor în termenul legal.

Sub aspectul subiectului contravenției, instanța reține că SRL „Alimer-Comerț”, în calitate de persoană juridică ce desfășoară activitate comercială în domeniul alimentar prin intermediul magazinului „Family Market”, are calitatea de vânzător în sensul Legii nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilorși.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că fapta a fost săvârșită din imprudență și prin inacțiune, contravenientul a manifestat neglijență în îndeplinirea obligațiilor legale care îi reveneau în calitate de vânzător. SRL „Alimer-Comerț" avea cunoștință de existența obligațiilor legale privind recepționarea și înregistrarea reclamațiilor consumatorilor, însă a ales în mod deliberat să nu le îndeplinească, a invocat neîntemeiat eliminarea registrului de reclamații.

Instanța consideră că toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul contravențional sunt întrunite cumulativ în speță, iar încadrarea juridică efectuată de agentul constatator este corectă și temeinică.

Astfel, instanța de judecată consideră că, agentul constatator întemeiat a stabilit fapta contravențională comisă de procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANSA 01 nr. 01009826 din 06.04.2026 şi întemeiat a încadrat acțiunile în baza art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul contravențional.

Drept celor excelate şi în lipsa unor dovezi în susținerea contestației, încetarea procesului contravențional nu poate avea loc în prezența motivelor chemate în ajutor. Or, odată ce decizia agentului constatator este legală în fond, aceasta nu poate fi anulată pe motive formale.

Totodată, instanţa de judecată reține că, nu există nici una din circumstanțele care înlătură procesul contravențional sau răspunderea contravențională stipulate de art. art. 16, 19-27, 30-31, art. 441 ale Codului Contravențional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, la data de 24.02.2026 persoana juridică nu a recepționat, nu a înregistrat și nu a examinat reclamația petiționarului referitor la lipsa indicatoarelor de prețuri și ducerea în eroare a consumatorului, fiindu-i lezat acest drept, dar i-a sugerat să se adreseze la ANSA, invocând că acolo se examinează reclamațiile consumatorilor. În petiție este indicat că refuzul agentului economic de a prelua reclamația se întâmplă regulat. La data de 27.02.2026 în cumpărătura de control (în baza bonului fiscal nr. 0006 din 27.02.2026) s-au înregistrat abateri, la care a fost solicitat dreptul de a depune o petiție. S-a constatat că persoana juridică a oferit o foaie A4 pentru a depune petiția, dar nu a oferit un număr de înregistrare (care face posibilă cererea răspunsului în 14 zile), deci nu a înregistrat reclamația, invocând că de când s-a anulat registrul de reclamații în 2024, nu se mai înregistrează petiții, iar acestea pot fi depuse la ei online (limitând libera alegere a consumatorilor de a depune o petiție fizic pe suport de hârtie sau telefonic). La solicitarea agenților constatatori de a prezenta modalitatea de înregistrare online a reclamațiilor și dovada înregistrării online de către S.C. „Alimer Comerț" SRL (prezentarea unui registru cu petițiile înregistrate online), acesta nu a putut fi prezentat. Totodată agentul economic nu a soluționat în 14 zile reclamația depusă în urma cumpărăturii de control. Analizând corespondența cu legiuitorul Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, s-a constatat că: „obligația prevăzută la art.9 lit.g) și art.10 lit.i) din Legea 105/2003 privind protecția consumatorilor rămâne în vigoare, în sensul că vânzătorii/prestatorii sunt obligați să recepționeze, înregistreze și examineze reclamațiile consumatorilor, precum și să asigure soluționarea acestora în termenul legal stabilit. Eliminarea registrului de reclamații în format tipizat nu exonerează agenții economici de

obligația de a asigura trasabilitatea și evidența reclamațiilor recepționate". Iar, în cazul în speță, instanţa reține că încheierea procesului-verbal este temeinică.

Sub acest aspect, instanţa conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârşirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar contravenientei **SRL „Alimer-Comerț"** i-a fost acordată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit nici prin contestație să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actele contestate.

Cu privire la argumentul contravenientului potrivit căruia agentul constatator nu ar fi prezentat probe care să ateste faptul că petiționarul ar fi intenționat să depună o reclamație, instanța reține că critica este contrazisă de materialul probator al cauzei. Petiția consumatorului Biea Andrei, a fost înregistrată cu nr. B-241 din 25.02.2026 la cancelaria ANSA, descrie încercarea de a depune o reclamație la agentul economic și refuzul SRL „Alimer-Comerț" de a o recepționa.

Cu privire la critica contravenientului privind lipsa probelor și încălcarea prevederilor art. 381 și 385 din Codul contravențional, instanța constată că agentul constatator a acumulat probatore plauzibile, care includ documentare, constatări a agenților constatatori și înscrisuri depuse de terți, toate demonstrează aceeași concluzie privind existența faptei contravenționale și vinovăția contravenientului. Procesul-verbal de control din 02.03.2026, actele de constatare din 27.02.2026, 07.05.2026 și 18.05.2026, procesul-verbal de control suplimentar din 24.04.2026, bonul fiscal din 27.02.2026, planșele fotografice și petiția consumatorului constituie probe pertinente și concludente în sensul art. 425 din Codul contravențional.

Cu privire la argumentul potrivit căruia eliminarea registrului de reclamații în format tipizat în anul 2024 ar fi exonerat agentul economic de obligația de înregistrare a reclamațiilor, instanța reține că argumentul este lipsit de fundament juridic. Prin urmare, SRL „Alimer-Comerț" era obligat să organizeze un sistem propriu de evidență a reclamațiilor, indiferent de formatul ales, fie pe suport de hârtie, fie în format electronic, care să permită înregistrarea, urmărirea și soluționarea petițiilor în termenul legal. Faptul că contravenientul nu a organizat un sistem de evidență, demonstrează neglijența în îndeplinirea obligațiilor sale legale.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege, instanţa ajunge la concluzia de a respinge contestația depusă de **SRL „Alimer-Comerț"**, ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientei există fapta prevăzută de art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul contravențional, sancțiunea aplicată contravenientei de agentul constatator fiind în corespundere cu cerinţele legale.

În conformitate cu art. 462 Cod contravențional, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de **SRL „Alimer-Comerț”** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANSA 01 nr. 01009826 din 06.04.2026 şi deciziei agentului constatator din 18.05.2026, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 180 unități convenționale, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. a) din Codul contravențional - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Președintele ședinței,
judecător **Victor Sîrbu**